

104. Al-Humazah

Namn Suran har fått sitt namn från ordet *humazah* som förekommer i den första versen.

Uppenbarelsens period

Alla kommentatorer är överens om att detta är en mekkan sura. En genomgång av dess ämnesinnehåll och stil visar att även denna är en av de allra tidigaste surorna som uppenbarades i Mekka.

Tema och ämnesinnehåll

I denna sura fördöms några av de onda beteenden som var vanliga bland de materialistiska rikedomssamlarna under den förislamiska tiden. Varje arab visste att dessa beteenden fanns i deras samhälle; de betraktades som onda, och ingen ansåg dem vara goda.

Efter att ha uppmärksammat denna typ av ful karaktär beskrivs sedan det slutliga ödet i det kommande livet för människor med en sådan karaktär. Både karaktären och dess öde har framställts på ett sätt som får lyssnaren att instinktivt dra slutsatsen att en sådan människa verkligen förtjänar ett sådant slut. Och eftersom människor med denna karaktär i världen inte drabbas av något straff utan tvärtom verkar blomstra, blir det kommande livets existens absolut nödvändig.

Om denna sura läses i följd med surorna som börjar med Az-Zilzal, förstår man tydligt hur islams grundläggande trosläror och undervisning präglades i människors sinnen under den tidigaste perioden i Mekka.

- I Surah Az-Zilzal sades att människans fullständiga handlingar kommer att läggas fram inför henne i det kommande livet, och att inte ens ett stofts vikt av gott eller ont kommer att ha utelämnats.
- I Surah Al-Adiyat riktades uppmärksamheten mot plundring, blodspillan och vandalism som rådde i Arabien före islam; och människorna fick förstå att missbruket av de krafter Gud gett dem var ren otacksamhet. De fick veta att saken inte slutar i denna värld, utan att i det kommande livet kommer inte bara deras handlingar utan även deras avsikter och motiv att granskas — och deras Herre vet exakt vad var och en förtjänar.
- I Surah Al-Qari'ah, efter att Uppståndelsen skildrats, varnades människorna att deras slutliga öde beror på om deras goda gärningar väger tyngre eller lättare än deras onda.
- I Surah At-Takathur tillrättavisades människorna för deras materialistiska mentalitet, som gjorde att de ständigt strävade efter mer världsliga fördelar, nöjen och status, och tävlade med varandra om överflöd tills döden kom. De varnades för följderna av denna likgiltighet och fick veta att världen inte är ett öppet bord där de kan ta vad de vill — varje välsignelse de njuter av måste de redovisa inför sin Herre.
- I Surah Al-Asr förklarades att varje individ, grupp och samhälle — ja, hela mänskligheten — är i uppenbar förlust om de saknar tro, rättfärdiga handlingar och ömsesidig uppmaning till sanning och tålamod.

Omedelbart efter detta kommer Surah Al-Humazah, där — efter att ett exempel på ledarskap från okunnighetens förislamiska tid presenterats — människorna får frågan: **"Vad skulle en sådan karaktär förtjäna om inte förlust och undergång?"**